

Arrest

nr. 302 197 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOTTELIER
Kortrijksestraat 35
8501 KORTRIJK-HEULE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 8 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 november 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. BOTTELIER en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 8 mei 2019, dienen op 10 mei 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 26 november 2020. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 februari 2021 de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 18 oktober 2021 bij arrest nr. 262.363 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te verlaten, dienen verzoekers op 14 maart 2022 een volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart deze volgende verzoeken om internationale bescherming op 19 mei 2022 niet-ontvankelijk. De Raad verwerpt het daartegen op 23 september 2022 ingediende beroep bij arrest nr. 277.805.

1.3. Zonder België te verlaten, dienen verzoekers op 19 december 2022 een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 23 oktober 2023 verklaart de commissaris-generaal de volgende verzoeken niet-ontvankelijk. Dit zijn de bestreden beslissingen die aangetekend worden verstuurd op 25 oktober 2023.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars en Iraans staatsburger. U studeerde voor ingenieur. In farvardin 1392 (Iraanse kalender, stemt overeen met maart/april 2013 in de Gregoriaanse kalender) huwde u met F.J.P.. U hebt twee familieleden met een uitgebreid netwerk en connecties: A.K. werkt bij een bedrijf uit de petrochemische sector en H.K. werkt onrechtstreeks voor de defensie-industrie. K. raadde u aan om uw eigen bedrijf te starten en hij zou u in contact brengen met de juiste mensen. In 1392 (2013/2014) startte u een bedrijfje dat elektronische componenten leverde aan onder andere de petrochemie en de defensie-industrie. In farvardin 1397 (maart/april 2018) had u een vergadering met R.B. van Koshrou Industries, een dochterbedrijf van Shiraz Industries. B. stelde u voor een bedrijf op te richten in China en u zou er directeur of projectmanager worden. Hoewel u aanvankelijk oren had naar zijn voorstel, besliste u na overleg met uw vader om hier niet op in te gaan. Uw vader vreesde immers dat het bedrijf, dat de Amerikaanse sancties moest omzeilen, zich zou inlaten met onkiesse zaken zoals het witwassen van geld en wapenhandel. Hij vreesde ook dat u niet meer zou zijn dan een pion die riskeerde voor alles op te draaien. Op 27 ordibehesht 1397 (17 mei 2018) deelde u B. mee dat u niet op zijn voorstel in zou gaan. Hij was kwaad. Hij zei u dat iedereen het volste vertrouwen had in uw capaciteiten en ook dat u nu een staatsgeheim kende. U wist niet wat te antwoorden en ging weg. U contacteerde K. die u vertelde dat u er goed aan deed de job te aanvaarden. Toen u hem vertelde dat u dit echt niet zag zitten, beloofde hij te bemiddelen. U besloot om intussen op reis te gaan. Toen u op 18 khordad 1397 (8 juni 2018) terugkwam van uw reis, merkte u dat er bij u thuis was ingebroken. Er was op een luidspreker na niets verdwenen. U zei aan uw echtgenote dat de inbrekers vermoedelijk om een of andere reden op de vlucht waren geslagen; u was er echter van overtuigd dat de inbraak verband hield met uw probleem op het werk. In deze periode merkte u ook dat uw bedrijfje minder aankooporders vanwege Koshrou Industries kreeg. In dezelfde periode werd uw vrouw op weg naar haar kapsalon achtervolgd maar uiteindelijk gebeurde er niets met haar omdat ze kon ontkomen. Toen u vernam dat de bemiddelingspoging van meneer K. op niets was uitgedraaid, nam u op 8/5/1397 (30 juli 2018) opnieuw contact op met B.. U vertelde dat u niet op het voorstel kon ingaan omdat u voor uw ouders moest zorgen, maar hij had hier andermaal geen boodschap aan. Hij vertelde u dat het voorstel niet van hem, maar van hogerop kwam, en dat u niet veel keuze had: u was immers een staatsgeheim te weten gekomen. U besliste geen contact meer op te nemen in de hoop dat de problemen vanzelf zouden overwaaien. Twee weken later, op 22 mordad 1397 (13 augustus 2018), werd u bij uw thuiskomst meegenomen door drie mannen in burger. U vermoedt dat ze van het Ettelaat (Ministerie van Informatie) waren. De mannen namen u mee naar hun bureau en u werd er een nacht vast gehouden. U werd niet beledigd of geslagen maar ze vertelden u dat indien u op het voorstel zou ingaan, u veel geld zou verdienen. Indien u echter zou beslissen om niet op het voorstel in te gaan, zouden ze u alles afnemen. U vertelde hen dat het in orde was en u werd teruggebracht. U vertelde uw vrouw, die uw afwezigheid bij de politie had aangegeven, dat jullie niet langer veilig waren in Iran en dat jullie het land moesten verlaten. Omdat u vreesde dat een reisverbod het u onmogelijk zou maken het land te verlaten, contacteerde u uw schoonvader die connecties heeft in de grensregio. Op 25 mordad 1397 (16 augustus 2018) verliet u Iran. Via Urmia staken jullie de grens over naar Turkije. Vervolgens gingen jullie via Istanbul naar Servië en Griekenland, waar jullie acht maanden bleven. Jullie werden er opgelicht door de smokkelaar waardoor jullie buiten moesten slapen. Uw vrouw was er erg aan toe en kampte met een depressie. In Griekenland brachten twee Amerikaanse pastors jullie de blijde boodschap. U ging er naar de kerk en u nam deel aan de zanggroep en de Bijbelstudie. Op 13 april 2019 werd het verlossingsgebed voor jullie voorgelezen en sindsdien beschouwen jullie zich als christenen. Op 8 mei 2019 lukte het jullie ten langen leste om naar België te reizen waar u op 10 mei 2019 om internationale bescherming verzocht. Uw vader hield zich na uw vertrek nog bezig met een aantal administratieve verplichtingen betreffende uw bedrijf. Zo keerde hij onder andere

de lonen uit. Na uw vertrek vernam u tevens van uw vader dat H.K. werd meegenomen door de autoriteiten en dat ze hem vragen stelden over u. Bij terugkeer naar Iran vreesde u dat de autoriteiten u zouden doen verdwijnen. In België ging u voor de corona-uitbraak naar de kerk in Kuurne. Via zoom hield u contact met de Amerikaanse pastors uit Griekenland. Het Commissariaat-generaal nam inzake uw eerste verzoek op 25 februari 2021 een weigeringsbeslissing omdat aan uw vluchtrelaas en uw problemen met de Iraanse autoriteiten geen geloof kon worden gehecht. Jullie hadden verder niet aangetoond dat jullie zich in Europa vanuit een oprechte, diepgaande en verinnerlijkte overtuiging tot het christendom hadden bekeerd waardoor jullie evenmin aannemelijk hadden gemaakt dat jullie zich bij terugkeer naar Iran als christenen zouden manifesteren of als dusdanig gezien zouden worden door jullie omgeving. Er werd tot slot nog gewezen op de beschikbare informatie waaruit bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming noch veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet hebben gezet. Op 18 november 2021 werd deze weigeringsbeslissing integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u op 14 maart 2022 een tweede keer om internationale bescherming. U herhaalde dat de Iraanse autoriteiten wilden dat u met hen zou meewerken. U voegde hieraan toe dat u door uw weigering inmiddels veroordeeld werd tot tien jaar celstraf en de dood door ophanging. Op 20 mei 2022 nam het Commissariaat-generaal inzake uw tweede verzoek een weigeringsbeslissing omdat u geen nieuwe elementen of feiten had aangebracht die de kans op een beschermingsstatus aanzienlijk verhogen. Uw beroep hiertegen werd op 23 september 2022 verworpen. Zonder België te hebben verlaten verzocht u op 19 december 2022 een derde keer om internationale bescherming. U verwees opnieuw naar uw terdoodveroordeling en verklaarde dat verschillende, door uw zus gevonden internetartikelen dit bevestigden. In België namen u en uw vrouw deel aan een drietal betogingen. Uw familie werd hierdoor onder druk gezet door de Iraanse autoriteiten: uw vader werd een keer opgeroepen en ondervraagd door de autoriteiten en hij ontving ook telefonische bedreigingen. De autoriteiten vertelden uw vader dat u uw politieke activiteiten moest staken, waarop uw zus een advocaat onder de arm nam om ervoor te zorgen dat de autoriteiten uw ouders niet langer lastig zouden vallen. Hierna stopte u uw activiteiten in België. U verklaarde niet naar Iran te kunnen terugkeren uit vrees bij terugkeer geëxecuteerd te worden. Ter staving van uw derde verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: vier artikelen verschenen op vier websites (irib1.com; ofonews.com; jahangharb.ir; mirzanalborz.ir) waarin uw terdoodveroordeling vermeld wordt en een brief van uw advocaat waarin zij toelichting geeft bij uw nieuwe asielmotieven. Nadien bezorgde u via uw advocaat nog een document in verband met de aanstelling van een advocaat in Iran en twee screenshots betreffende de communicatie met die advocaat.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst moet worden beklemtoond dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste verzoek oordeelde dat er noch aan uw problemen met de Iraanse autoriteiten in verband met een geheim project waaraan u niet wilde deelnemen, noch aan de oprechtheid van uw bekering geloof kon worden gehecht.

U had dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zou manifesteren of dat u als dusdanig gezien zou worden door uw omgeving. Er werd tot slot nog gewezen op de beschikbare informatie waaruit bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming noch veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Op 18 november 2021 werd deze weigeringsbeslissing integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. In het kader van uw tweede verzoek oordeelde het Commissariaat-generaal dat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans op een beschermingsstatus aanzienlijk groter maakten. Uw beroep hiertegen werd op 23 september 2022 verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerdere verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In onderhavig geval moet echter vastgesteld worden dat een dergelijk element in uw dossier niet voorhanden is.

Met betrekking tot jullie verklaring dat jullie protestant zijn (Verklaring volgend verzoek S., vraag 9), hebben jullie bij jullie derde asielverzoek geen nieuwe elementen aangebracht waaruit ook maar enigszins zou kunnen blijken dat jullie beweerde bekering toch ingegeven zou zijn door een oprechte religieuze overtuiging. Bijgevolg hebben jullie bij jullie derde verzoek nog steeds niet aannemelijk gemaakt dat jullie zich bij een terugkeer naar jullie land van herkomst als christenen zullen manifesteren of dat jullie als dusdanig gezien zullen worden door jullie omgeving.

Uw verklaring dat u ter dood werd veroordeeld, hetgeen u dit keer tracht te staven door verschillende artikelen die verschenen in Iraanse media (Verklaring volgend verzoek, vraag 17), ligt volledig in het verlengde van een asielrelaas waaraan geen enkel geloof kon worden gehecht. Dergelijke aanvullingen op een ongeloofwaardig asielrelaas kunnen dan ook geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielverzoek. Betreffende de door u neergelegde artikelen kan immers opgemerkt worden dat, om bewijskrachtig te zijn, documenten dienen te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier geenszins het geval is.

De gebrekkige bewijswaarde van uw artikels wordt bevestigd doordat het weinig overtuigend is dat ofschoon het doodsvonnis zou dateren van 25/4/1400 (16 juli 2021) (Verklaring 2e VIB, vraag 18), de artikels over het doodsvonnis klaarblijkelijk maar rond 15/9/1401 (6 december 2022) (Verklaring volgend verzoek, vraag 19), of bijna anderhalf jaar later, werden gepubliceerd.

Bovendien kan gewezen worden op verschillende merkwaardigheden inzake de websites die de door u neergelegde artikels publiceerden.

Hoewel de artikels afkomstig zijn van nieuwswebsites verschijnt er bijzonder weinig nieuws op de websites in kwestie hetgeen op zijn zachtst gezegd ongebruikelijk is voor een nieuwswebsite. Zo werden in de periode van 17 mei tot 2 juni 2023 geen van de websites geactualiseerd. Wat betreft de website ofoqnews.ir kan opgemerkt worden dat verschillende rubrieken/artikelen, waaronder Worldnews, niet functioneel zijn en dat er doorverwezen wordt naar lege pagina's. Alle artikelen op de website Ofoqnews zijn van de hand van ene H.K.B.. Een Google-opdracht naar deze naam levert geen enkel bruikbaar resultaat op. De website jahangharb.ir publiceert identiek dezelfde artikelen en maakt gebruik van dezelfde foto's als Ofoqnews. Wanneer men op de verschillende topics klikt wordt men enkel doorgestuurd naar andere websites, waaronder bijv. de lege pagina mizanonline.ir . De enige rubriek op deze website, "Wiew online", werkt niet en alle artikels werden door één en dezelfde auteur opgesteld. Wat de website Irib1 betreft werken de links naar sociale media niet. In de rubrieken "Recent Stories", "Important News This Week", "World News" en "Hot News" worden steeds dezelfde artikelen herhaald. Alle artikelen op Irib1 zijn van de hand van ene D. a.-B. M. R.. Een Google-opdracht naar deze auteur levert geen enkel resultaat op. De website Mizanalborz was niet meer actief. Dat de websites niet actueel en up to date zijn, dat men niet kan achterhalen wie er precies achter zit, dat de websites naar mekaar verwijzen en dat verschillende links op de websites niet werken maakt deze websites compleet onbetrouwbaar.

Tot slot dient vastgesteld te worden dat de websites die de door u neergelegde artikelen publiceerden niet geïndexeerd zijn hetgeen betekent dat het quasi onmogelijk is om de websites te vinden met behulp van een eenvoudige zoekopdracht. Dat de websites niet geïndexeerd zijn beperkt de zichtbaarheid dan ook drastisch hetgeen hoogst ongebruikelijk is voor een nieuwswebsite. Immers, doorgaans is het de bedoeling dat nieuws gezien wordt. Een zoekopdracht met de naam K.S.n in het Perzisch levert dan ook geen enkel bruikbaar resultaat op. Dat geen enkele respectabele nieuwswebsite melding maakt van uw

veroordeling en dat de enige websites die er gewag van maken (i.e. Ofoqnews, Irib1, Jahangharb, Mizanalborz) bijzonder amateuristische en obscure websites zijn die op knullige wijze met Wordpress werden gefabriceerd bevestigd dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw veroordeling. Dat uw zus uitgerekend deze artikelen vond ofschoon ze niet te Googlen zijn doet dan ook verbazen.

Gelet op het voorgaande kan er aan de door u neergelegde artikels niet de minste bewijswaarde gehecht worden, waardoor er ook bij uw derde verzoek nog steeds geen enkel geloof aan uw beweerde veroordeling tot de doodstraf kan gehecht worden.

Betreffende uw deelname aan een aantal betogingen in België kan vooreerst opgemerkt worden dat jullie jullie deelname niet objectief aantoonde. Er werd u gevraagd naar bewijzen in dit verband. U antwoordde te denken dat u foto's had genomen, maar ze niet bij te hebben (Verklaring volgend verzoek, vraag 18). Na uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken bezorgde u via uw advocaat nog bijkomende documenten, maar geen bewijzen in verband met uw deelname aan betogingen in België. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij al deze documenten aanbrengt die zijn asielerzoek enigszins kunnen ondersteunen. Bovendien is het hoogst merkwaardig dat u beweerde dat jullie stopten met jullie deelname aan protesten in België nadat uw vader in december [2022] door de autoriteiten werd opgeroepen: u situeerde uw deelnames dan ook aan het begin van de Mahsa-Aminibeweging (Verklaring volgend verzoek, vragen 17 en 18). Uw echtgenote meende evenwel dat de laatste keer dat ze deelnam aan een betoging zo'n maand voor haar gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 3 april 2023 was (Verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 18). Gelet op het voorgaande kan niet zonder meer aangenomen worden dat jullie daadwerkelijk aan betogingen zouden hebben deelgenomen.

Hoe dan ook, zelfs al hadden jullie jullie deelnames aan een aantal betogingen aannemelijk gemaakt, dan nog blijkt dat jullie slechts aan een heel beperkt aantal betogingen hebben deelgenomen en blijkt nergens uit jullie verklaringen dat jullie op deze enkele betogingen een bijzondere rol opgenomen zouden hebben en dat jullie meer dan gewone deelnemers zouden geweest zijn (Verklaring volgend verzoek, vraag 18; verklaring volgend verzoek echtgenote, vraag 18). Uit het voorgaande blijkt dan ook dat jullie politiek profiel en jullie politieke invloed binnen de Iraanse oppositie uiterst beperkt zijn. Gelet op deze bevindingen over jullie beperkte politieke profiel in België kan bezwaarlijk aangenomen worden dat jullie hierom bij terugkeer naar Iran het risico zouden lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit geactualiseerde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf), blijkt in dit verband dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran (al dan niet op sociale media), wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

Gelet op het voorgaande en gelet op de ongeloofwaardigheid van uw problemen met de Iraanse autoriteiten is het dan ook zeer weinig plausibel dat de autoriteiten u als nobele onbekende zouden geïdentificeerd hebben tijdens de betogingen en hierna uw vader opgeroepen zouden hebben. In dit verband is het bovendien onaannemelijk dat uw familie wel lastig gevallen zou geweest zijn door de autoriteiten, maar dat de familie van uw echtgenote klaarblijkelijk met rust gelaten werd. Ze vermeldde hier immers niets over (Verklaring volgend verzoek, vraag 17; verklaring volgend verzoek echtgenote, vragen 22 en 24). Dat u de problemen van uw familie in Iran niet heeft aangetoond, blijkt tevens uit het ontbreken van enig overtuigend bewijsstuk ter staving van hun beweerde problemen. Wat het document in verband met de aanstelling van de advocaat betreft – uw zus zou een advocaat onder de arm genomen hebben om uw ouders te beschermen – kan opgemerkt worden dat het document louter gaat over een door u gegeven volmacht aan een advocaat, niets meer. In dit document wordt dus met geen woord gerept over de beweerde problemen van uw ouders. Evenmin blijkt hieruit dat het uw zus was die een advocaat onder de arm had genomen om uw ouders te beschermen: het document vermeldt immers u als cliënt (Verklaring volgend verzoek, vraag 17). Ook is het opvallend dat de volmacht al op 3/9/1401 (24 november 2022) werd opgemaakt, terwijl uw vader maar in december [2022] opgeroepen werd. De WhatsApp-conversatie met ene Vakil Ramezani kan perfect in scène gezet zijn: eenieder kan schuil gaan achter de naam 'Vakil Ramezani'. In dit verband kan er in herinnering worden gebracht dat reeds uitvoerig is gebleken dat u er niet voor terugdeinst om documenten zonder enige bewijswaarde neer te leggen. Nochtans kan aangenomen worden dat, indien uw vader werkelijk meermaals telefonisch werd bedreigd en eenmaal door de autoriteiten werd opgeroepen en ondervraagd, waarna uw zus een advocaat onder

de arm heeft genomen om ervoor te zorgen dat de autoriteiten uw ouders niet meer zouden lastig vallen, dit objectief met betrouwbare documenten aantoonbaar moet zijn, quod non in casu. Gelet op het voorgaande heeft u hoegenaamd niet aannemelijk gemaakt dat uw ouders ten gevolge van uw beperkte deelname aan een drietal betogingen – voor zover uw deelname hieraan aannemelijk zou zijn – in de problemen zouden zijn gekomen.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Azeri en Iraans staatsburger. U verzocht een eerste maal om internationale bescherming op 10 mei 2019. Inzake dit verzoek baseerde u zich op de asielmotieven van uw echtgenoot K.S. (O.V. X). U bevestigde dat uw man, die een bedrijf in elektronische onderdelen had, door de Iraanse autoriteiten gevraagd werd om in China te gaan werken, dat hij hierdoor in de problemen kwam, dat er in dit verband bij jullie werd ingebroken, dat u op weg naar uw werk eens belaagd werd, hetgeen u ook in de problemen van uw echtgenoot kaderde, dat uw echtgenoot op 22 mordad 1397 (Iraanse kalender, stemt overeen met 13 augustus 2018 in de Gregoriaanse kalender) verdwenen was, dat u de politie contacteerde die ter plaatse kwam, dat uw man de volgende dag thuiskwam, dat hij vertelde dat hij de dag ervoor in het kader van het Chinese project was gearresteerd en dat jullie hierna besloten Iran te verlaten. Jullie ontvluchtten Iran illegaal. Jullie verbleven langere tijd in Griekenland waar jullie eerst zes maanden vastgehouden werden door de smokkelaar die jullie oplichtte en die jullie uiteindelijk na zes maanden op straat gezet heeft. U was er erg aan toe en kampte met een depressie. Uiteindelijk kwamen jullie in contact met twee Amerikanen die in Griekenland missioneringswerk deden. Ze hielpen jullie, zorgden voor een slaapplek en boden jullie troost. Na een tijdje begonnen zij over het christendom te vertellen en jullie raakten geïnteresseerd. Op 13 april 2019 werd het verlossingsgebed voor jullie voorgelezen en sindsdien beschouwen jullie zich als christenen. Uiteindelijk lukte het jullie om naar België te reizen waar jullie op 10 mei 2019 om internationale bescherming verzochten. U bent hier omwille van de problemen van uw man en vreest dat hij in Iran in gevaar is. Zelf vreest u dat u geëxecuteerd zal worden wanneer de Iraanse autoriteiten te weten zouden komen dat u zich bekeerd heeft. U ging voor het uitbreken van de coronacrisis naar de kerk in Kuurne en probeerde uw jongste zus in een videogesprek van het christendom te overtuigen. Het Commissariaat-generaal nam inzake uw eerste verzoek op 25 februari 2021 een weigeringsbeslissing omdat aan jullie vluchtrelaas en de problemen met de Iraanse autoriteiten geen geloof kon worden gehecht. Jullie hadden verder niet aangetoond dat jullie zich in

Europa vanuit een oprechte, diepgaande en verinnerlijkte overtuiging hadden bekeerd tot het christendom waardoor jullie evenmin aannemelijk hadden gemaakt dat jullie zich bij terugkeer naar Iran als christenen zouden manifesteren of als dusdanig gezien zouden worden door jullie omgeving. Er werd tot slot nog gewezen op de beschikbare informatie waaruit bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming noch veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet hebben gezet. Op 18 november 2021 werd deze weigeringsbeslissing integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u op 14 maart 2022 een tweede keer om internationale bescherming. U verklaarde dat uw man intussen veroordeeld werd door een Iraanse rechtbank omdat hij weigerde mee te werken met de Iraanse autoriteiten. Op 20 mei 2022 nam het Commissariaat-generaal inzake uw tweede verzoek een weigeringsbeslissing omdat u geen nieuwe elementen of feiten had aangebracht die de kans op een beschermingsstatus aanzienlijk verhogen. Uw beroep hiertegen werd op 23 september 2022 verworpen.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u op 19 december 2022 een derde keer om internationale bescherming. U verklaarde dat uw man ter dood werd veroordeeld en dat u om die reden ook voor uw leven vreest. Tevens verklaarde u dat u deelnam aan een drietal betogingen tegen het Iraanse regime. U legde zelf geen documenten neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw administratief dossier blijkt daarnaast dat u zich voor uw derde verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven die ook door uw echtgenoot uiteengezet werden. Inzake zijn derde verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Bijgevolg moet ook uw derde verzoek niet-ontvankelijk verklaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van

nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 57/6/2, eerste lid en 48/3 de Vreemdelingenwet.

Zij betogen dat er wel degelijk nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen. Zij stellen dat de elementen die zij in het kader van hun vorige beschermingsverzoeken hebben aangehaald, niet de reden uitmaken van hun thans ingediende verzoek hoewel zij nog steeds vervolging riskeren omwille daarvan. Zij stellen nog actief te zijn als christen, ook al werd hieromtrent geen nieuwe informatie neergelegd.

Hun derde beschermingsverzoek is gebaseerd op nieuwe documenten, namelijk verschillende artikels die verschenen zijn op internet nopens verzoekers terdoodveroordeling. Die documenten zouden pas na het arrest van de Raad van 23 september 2022 in hun bezit zijn gekomen. Om die documenten te beoordelen kan de commissaris-generaal volgens hen niet louter verwijzen naar hun eerdere verzoeken om internationale bescherming. Zij wijzen erop dat ze de informatie verkregen hebben via verzoekers zus. Omdat bepaalde websites wel te raadplegen zijn vanuit Iran maar niet vanuit België, werken sommige artikels niet en zijn ze ook niet te vinden via google. Zij voegen toe hieromtrent informatie te verkrijgen teneinde dit voor te leggen aan de Raad.

Inzake de betogingen waaraan zij deelnamen, stellen zij dat verzoeksters verklaring waarbij zij de laatste deelname situeerde een maand voor het gesprek bij de DVZ een aanvulling vormt op verzoekers verklaring, waarin zijn deelname gesitueerd werd aan het begin van de Amini protesten.

Zij wijzen op hun langdurige afwezigheid uit Iran waardoor zij ongetwijfeld geïsoleerd zullen worden door de Iraanse autoriteiten.

Ter aanvulling op hun interview bij de DVZ hebben zij via hun raadsman nog een opdracht van een Iraanse raadsman alsook twee screenshots met communicatie met die Iraanse raadsman overgemaakt. Omwille van het beroepsgeheim wordt de reden waarom de volmachten (met algemene volmacht) werden opgesteld, niet nader gepreciseerd. Zij voegen toe dat het niet zonder gevaar is wanneer de Iraanse autoriteiten kennis krijgen van dergelijke informatie, mede waarom de volmachten geen nadere vermeldingen bevatten. Daarnaast hebben zij whatsapp gesprekken overgemaakt, waarvan niet zomaar kan worden gezegd dat die in scène zijn gezet.

Zij stellen helaas niet over bewijzen te beschikken dat hun familie in Iran problemen ondervindt.

Volgens hen werden hun verzoeken om internationale bescherming niet met de nodige voorzichtigheid beoordeeld nu zij wel degelijk nieuwe elementen hebben aangebracht. Zij stellen veel schrik te ervaren gelet op het tussengekomen verstekvonnis.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken neergelegd.

4. Juridisch kader

4.1. Verzoekers leveren uitvoerige kritiek tegen de wijze waarop hun volgend verzoek om internationale bescherming werd beoordeeld en tegen de manier waarop geoordeeld wordt of er al dan niet “nieuwe elementen” worden aangevoerd.

4.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen,

Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van richtlijn 2013/32/EU.

4.3. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde

termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van hun eerste beschermingsverzoek verklaren verzoekers dat zij hun land van herkomst hebben verlaten en er niet naar kunnen terugkeren omwille van de problemen die verzoeker er zou hebben gekend nadat hij weigerde in te gaan op de vraag om een bedrijf in China op te richten en samen te werken met de Iraanse autoriteiten. Daarnaast stellen zij niet naar Iran te kunnen terugkeren omdat zij zich in Europa hebben bekeerd tot het christendom. De commissaris-generaal hechtte geen geloof aan hun vluchtrelaas waardoor de toekenning van de internationale beschermingsstatus geweigerd werd. Na beroep oordeelt de Raad dat hun verklaringen niet geloofwaardig zijn en dat verzoekers niet hebben

aangetoond dat zij zich in Europa vanuit een oprechte, diepgaande en verinnerlijkte overtuiging tot het christendom hadden bekeerd waardoor zij evenmin aannemelijk hebben gemaakt dat ze zich bij terugkeer naar Iran als christenen zouden manifesteren of als dusdanig gezien zouden worden door hun omgeving.

5.2. In het kader van hun tweede beschermingsverzoek volharden verzoekers in hun vervolgingsvrees wegens de problemen van verzoeker die weigerde in te gaan op de vraag om een bedrijf in China op te richten en samen te werken met de Iraanse autoriteiten. Zij voegen toe dat verzoeker ondertussen gedagvaard en veroordeeld werd door een rechtbank tot executie wegens zijn weigering samen te werken met de Iraanse autoriteiten. Hun tweede beschermingsverzoek wordt niet ontvankelijk verklaard. Na beroep oordeelt de Raad dat verzoekers hun vervolgingsvrees wegens de weigering van verzoeker om samen te werken met de Iraanse autoriteiten alsook hun bekering tot het christendom reeds hebben aangebracht in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming. De dagvaarding en vonnis werden voorts niet gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

5.3. In het kader van hun derde en huidige beschermingsverzoek verklaren verzoekers dat ze documenten neerleggen die hun vorige documenten en verklaringen kunnen staven. Zij herhalen dat verzoeker veroordeeld werd in Iran en wijzen erop dat zijn zus S. artikels heeft gevonden die zijn veroordeling bevestigen. Verzoeker legt uit dat de artikels een naam vermelden, namelijk M.E., die het hoofd is van de gerechtelijke zaken in Iran en dat zijn naam vermeld staat op verschillende sociale media. Daarnaast stelt verzoeker dat ook zijn familie onderdrukt wordt door de autoriteiten in Iran, dat zijn vader al een keer opgeroepen is geweest door de rechtbank om zich aan te melden voor ondervraging en dat zijn zus S. een advocaat onder de arm heeft genomen om hun ouders te beschermen en ervoor te zorgen dat de autoriteiten hen niet meer lastigvallen. Gevraagd hoe vaak zijn vader werd opgeroepen, antwoordde verzoeker dat hij één keer werd opgeroepen, maar meerdere keren telefonische bedreigingen heeft ontvangen. Een laatste keer was in december. Hij moest zich aanmelden bij de rechtbank en ze hebben hem ondervraagd. Ze zouden tegen zijn vader gezegd hebben dat zijn zoon moest stoppen met zijn activiteiten en dat hij anders serieus in de problemen zou zitten.

Gevraagd naar hoe de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn geraakt van zijn activiteiten, verklaarde verzoeker niet politiek actief te zijn in België. Hij voegde toe dat de Iraanse autoriteiten zijn vader hadden gezegd dat zijn zoon niet mag deelnemen aan protesten en politieke activiteiten en dat hij aan die activiteiten niet meer deelneemt.

Nogmaals gevraagd hoe de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn geraakt van zijn politieke activiteiten en hoe zij weten dat hij deelgenomen heeft aan activiteiten in België, antwoordde verzoeker dat dit is omwille van de huidige situatie in Iran. Hij legde uit dat de Iraniërs die buiten Iran wonen heel actief zijn tegen het regime, dat executie in Iran systematisch is en dat als zijn naam vermeld staat op de lijst die hij heeft voorgelegd dit wil zeggen dat zijn leven er in gevaar was. Ten slotte voegde hij toe dat hij niet weet hoe de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn geraakt van zijn activiteiten in België (AD CGVS, Verklaring volgend verzoek 03.04.2023 verzoeker, punt 17).

Verder bevraagd over zijn activiteiten, verklaarde verzoeker dat hij een twee à drietal keer deelnam aan betogingen voordat zijn vader werd opgeroepen, maar dat hij er sindsdien ermee gestopt is. Hij legde uit dat hij dit deed om mensen in Iran te steunen. Gevraagd hieromtrent bewijzen te hebben, gaf hij aan dat hij ooit foto's had genomen, maar dat hij ze niet bijheeft en dat hij andere documenten heeft die belangrijker zijn. (*ibid*, punt 18).

Verder bevraagd over zijn documenten, de linken van krantenartikelen, de krantenartikelen zelf en de brief van zijn advocaat, verklaarde verzoeker dat hij ze via zijn zus ontvangen heeft op 9 december 2022, dat zijn naam in verschillende artikels staat op verschillende websites en dat hij dit voorlegt om zijn veroordeling in Iran te bevestigen. (*ibid*, punt 19).

Hij verklaarde voorts regelmatig contact te hebben met zijn ouders en zus. (*ibid*, punt 22)

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.3.1. In de bestreden beslissingen wordt op terechte wijze gemotiveerd dat de volgende verzoeken om internationale bescherming van verzoekers niet-ontvankelijk moeten worden verklaard omdat verzoekers geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

5.3.2. In voorliggend verzoekschrift brengen verzoekers geen overtuigende argumenten bij die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nieuwe elementen of feiten hebben aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoekers toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijven.

5.3.2.1. In het kader van hun derde beschermingsverzoek houden verzoekers vol aan hun eerder geuite vrees en stellen ze dat ze hiervan nu bewijsdocumenten kunnen voorleggen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers in het kader van hun tweede beschermingsverzoek reeds melding hebben gemaakt verzoekers ter dood veroordeling in Iran. Die vrees werd beoordeeld als ongeloofwaardig zowel door de commissaris-generaal als in 's Raads arrest nr. 277.805 van 23 september 2022. De ter doodveroordeling betreft aldus een element dat reeds eerder door de commissaris-generaal alsook door de Raad beoordeeld werd waardoor kan worden volstaan hiernaar te verwijzen. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. In deze zin kunnen verzoekers dan ook geenszins gevolgd worden in het betoog dat het verwijzen naar eerdere verzoeken/beslissingen en arresten van de Raad die op hun betrekking hebben geen afdoende argument zou zijn.

Verzoekers menen dat zij thans in het bezit zijn van documenten die hun eerder afgelegde verklaringen kunnen bewijzen. Het eerste document betreft een begeleidende brief van hun raadsman. Hierin wordt verwezen naar een artikel verschenen op internet waarin de naam van verzoeker zou vermeld staan, wat volgens hen wijst op een risico op vervolging. Het artikel wordt gevoegd bij de brief. Het tweede document betreft een e-mail van hun raadsman waarbij twee stukken worden gevoegd. Enerzijds een "opdracht Iraanse raadsman" en anderzijds "twee screenshots communicatie met Iraanse raadsman". (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker).

Verzoekers kunnen echter geen gelijk worden gegeven waar zij menen dat de artikels en websites aantonen dat verzoeker gezocht wordt door de Iraanse autoriteiten. De verschillende merkwaardigheden inzake de websites die de door verzoekers neergelegde artikels publiceren zoals toegelicht in de bestreden beslissing en op grond waarvan geoordeeld wordt dat de websites volledig onbetrouwbaar zijn, worden door verzoekers niet weerlegd. Zo is het inderdaad uiterst bevreemdend dat het doodsvonnis zou dateren van 16 juli 2021, maar de artikels daarover pas meer dan een jaar later, namelijk op 6 december 2022 werden gepubliceerd. De vaststelling dat op de desbetreffende websites steeds dezelfde artikelen worden aangehaald, een google-opdracht naar de auteur ervan geen enkel resultaat oplevert, een andere website niet meer actief was, de websites niet actueel en *up to date* zijn en ze naar mekaar verwijzen, zijn vaststellingen die door verzoekers onbesproken worden gelaten. Ook de motivering dat de websites niet geïndexeerd zijn, hetgeen betekent dat het *quasi* onmogelijk is om de websites te vinden met behulp van een eenvoudige zoekopdracht, wordt door verzoekers niet ontkracht. De commissaris-generaal motiveerde op goede gronden dat aan de neergelegde artikels niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht waardoor verzoekers in het kader van hun derde beschermingsverzoek de beweerde veroordeling tot de doodstraf in hoofde van verzoeker, nog steeds niet aannemelijk maken en hun reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen niet kunnen herstellen. In hun verzoekschrift geven zij enkel aan dat het normaal is dat bepaalde websites enkel te raadplegen zijn vanuit Iran en niet vanuit België en dat zij hiervan nog bijkomende informatie zullen overmaken, doch hiernaar bevroegd ter zitting zijn zij niet in het bezit van bijkomende informatie in die zin. Hun betoog is aldus enkel gesteund op loutere verklaringen, die niet ondersteund worden door overige elementen in het rechtsplegingsdossier en die geen afbreuk doen aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing.

5.3.2.2. Verzoekers maken tijdens hun interview melding van hun vroegere deelname aan betogingen in België, doch maken die niet aannemelijk. Niet alleen worden hiervan geen documenten neergelegd hoewel verzoeker aangeeft hier wel foto's van te hebben, bovendien geven zij aan dat ze hiermee inmiddels gestopt zijn. Daarenboven legden verzoekers tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop zij hiermee gestopt zouden zijn. Verzoeker verklaart dat hij gestopt is met zijn activiteiten toen zijn vader in december 2022 werd opgeroepen door de autoriteiten (Verklaring Volgend verzoek verzoekster, punt 17), terwijl verzoekster verklaart dat zij een laatste keer deelnam aan een betoging een maand voor haar gesprek op de DVZ (Verklaring Volgend verzoek verzoekster, punt 18). Door simpelweg te beweren dat de verklaringen van verzoekster een aanvulling vormen op die van verzoeker, kunnen zij die tegenstrijdigheid niet opheffen. Zij zijn niet in staat om afbreuk te doen aan de pertinente motieven

dienaangaande in de bestreden beslissing. Zij zijn evenmin bij machte een ander licht te werpen op de vaststelling dat hun deelname aan betogingen in België niet aannemelijk wordt gemaakt.

5.3.2.3. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoekers ooit hebben deelgenomen aan bepaalde betogingen of protesten in België, kan geenszins blijken dat zij tijdens deze evenementen de groep overstegen, maar wel dat hun betrokkenheid zich beperkte tot aanwezig zijn.

De COI Focus *“Iran Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten”* van 10 mei 2023, zoals vermeld in de bestreden beslissing, behandelt de houding van de Iraanse autoriteiten ten opzichte van Iraniërs in het buitenland en Iraniërs die terugkeren naar Iran en bestrijkt de periode 1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023. Niettegenstaande in deze COI Focus erop gewezen wordt dat de gevonden informatie beperkt is door de lage aantallen afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran en de afwezigheid van onafhankelijke instanties die hun situatie in Iran opvolgen (p. 6, 27), bevat deze COI Focus voldoende informatie om op gedegen basis de risico's voor verzoekers bij terugkeer naar Iran te beoordelen.

Uit voormelde COI van mei 2023 kan niet worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers leggen geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

Het zijn vooral personen die al een hoog profiel hadden, in het bijzonder politieke activisten, die bij een terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Tenzij zij voor hun vertrek uit Iran al in de negatieve aandacht stonden van de Iraanse overheden, kan worden aangenomen dat terugkeerders in het algemeen de aandacht van de Iraanse overheden waarschijnlijk niet zullen trekken en een laag risico lopen op monitoring, mishandeling of discriminatie (p. 33-35). Een loutere mogelijkheid van een behandeling die raakt aan vervolging of ernstige schade is niet voldoende.

Er zijn geen concrete en objectieve gegevens voorhanden en het wordt evenmin aannemelijk gemaakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn of zouden komen van verzoekers politieke activiteiten. Er weze in dit verband gesteld dat uit de loutere deelname aan sympathisantenvergaderingen, betogingen en manifestaties tegen het Iraanse regime in België en het plaatsen van politieke berichten op sociale media niet kan worden opgemaakt dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, laat staan dat ze verzoekers dermate als lid van de oppositie zouden beschouwen dat ze hen omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement zouden viseren bij terugkeer. Waar zij in dit verband aanhalen dat verzoekers familie in Iran onder druk wordt gezet zodat zij zouden ophouden met hun deelname aan betogingen en politieke activiteiten in België, kunnen zij hoegenaamd niet worden bijgetreden. In dit opzicht valt het immers moeilijk te verklaren dat enkel de familie van verzoeker en niet die van verzoekster zou worden lastiggevallen nu zij verklaren beiden deelgenomen te hebben aan manifestaties. Daarnaast is het uiterst opmerkelijk dat verzoekers geen documenten kunnen neerleggen met betrekking tot de problemen die verzoekers familie zou kennen. Volgens verzoekers verklaringen zou zijn zus nochtans een advocaat onder de arm genomen hebben om hun ouders te beschermen. Dit betreft niet meer dan een loutere bewering die niet wordt ondersteund door de neergelegde documenten, zijnde de email van zijn raadsman met als bijlage een volmacht en enkele screenshots. Immers, de volmacht maakt geen melding van de ouders van verzoeker, noch van zijn zus, maar wel van verzoeker zelf. Daarnaast gaat het om een zeer algemene volmacht, waarin geen enkel woord gerept wordt over problemen die zijn ouders zouden kennen. Verzoekers kunnen ook niet verklaren waarom de volmacht reeds dateert van 24 november 2022, terwijl de problemen ten aanzien van zijn vader pas in december 2022 zouden zijn begonnen en terwijl verzoekers verklaren dat zij een raadsman hebben ingeschakeld om de problemen van hun ouders te verhelpen. Dat het omwille van beroepsgeheim niet mogelijk zou zijn meer informatie op te nemen in de volmacht, betreft een blote bewering die er niet toe leidt een verband te weerhouden tussen de desbetreffende volmacht en de problemen waarvan verzoekers melding maken. Voorts is de bewijswaarde van de screenshots zeer relatief daar zij eenvoudigweg gemanipuleerd en in scène kunnen worden gezet. Er kan evenmin met zekerheid worden vastgesteld tussen welke personen de desbetreffende berichten worden uitgewisseld. Dat verzoekers ouders in de problemen zijn gekomen en dat dit dan ook nog eens zou zijn toe te schrijven aan een reeds niet aannemelijk geachte deelname aan betogingen in België, wordt niet aangetoond. Gelet op het geheel van voorgaande zijn de thans voorliggende verklaringen en documenten in samenhang bekeken niet van die aard om beschouwd te worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken om in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekers tonen op geen enkele wijze aan dat zij vóór hun vertrek uit Iran reeds in het vizier stonden van de Iraanse autoriteiten. Verzoekers blijven in gebreke aan de hand van concrete, aannemelijke elementen aan te tonen dat de Iraanse autoriteiten van hun activiteiten in België op de hoogte zouden zijn

(of kunnen komen) of dat zij hen hier online zouden monitoren. Hierbij kan wederom gewezen worden op de COI Focus van 10 mei 2023. Hieruit blijkt dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is en de internetsurveillance sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid is opgevoerd (p. 22-23), de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens een geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt. De invloed die een persoon heeft, bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime, zoals het aantal volgers dat iemand heeft waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk genoeg wordt geacht (p. 20-21). Uit de landeninformatie blijkt duidelijk dat de Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn. Uit niets kan blijken dat verzoekers zich in dergelijke situatie bevinden. Zij tonen niet aan dat zij vóór hun vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten. Het loutere feit dat zij reeds enige tijd uit Iran zijn vertrokken, doet aan voorgaanden geen afbreuk.

Verzoekers tonen door middel van hun verklaringen en documenten, gelet op wat voorafgaat, niet aan dat hun politieke activiteiten in België dermate prominent en/of zichtbaar zijn dat zij omwille daarvan bij terugkeer naar Iran geïsoleerd zullen worden.

5.3.2.4. Gelet op het geheel van voorgaande kan niet blijken dat verzoeker eerder in de negatieve aandacht heeft gestaan van de Iraanse autoriteiten noch kan uit de elementen in het rechtsplegingsdossier blijken dat hij anderszins voor hen een persoon van belang zou zijn. Verzoeker toont nergens aan dat hij in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staat, in ieder geval niet meer dan andere afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran. Er zijn geen concrete aanknopingspunten dat verzoeker bij terugkeer naar Iran als een risico of bedreiging zal worden beschouwd en aan een reëel gevaar voor vervolging of ernstige schade zal worden blootgesteld.

5.4. Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

5.5. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoekers tonen evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert. In hoofde van verzoekers kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5.6. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekers zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

5.7. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun volgende verzoeken om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.8. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu de huidige volgende verzoeken terecht niet-ontvankelijk worden verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

5.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij de DVZ de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De commissaris-generaal heeft de volgende verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

6. Kosten

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 372 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 372 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO